

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljke in dopisi. — Za Ljubljano in okolico je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemamo stane „Jutro“ mesečno K 1,50, četrletno K 4,50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četrstopenjske vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primaren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Pod črnim plaščem.

Ljubljana, 16. marca 1912.

Brezvestneži, ki so iz poštenega ljudstva na Kranjskem že izločili organizirane tolpe uskokov, kruhoborskih koritarjev, cela krdela neznačajev in hinavcev in ki skušajo tudi izven meje Kranjske ves slovenski narod organizirati v črno vojsko neznačajev, so vrgli čez deželico onkraj Gorjancev svoj prosluli črni plašč.

Naj tudi ti ljudski sleparji po svojih umazanih glasilih trobijo slavošpeve o „sijajni zmagi“, nikar jim ne zagrenimo tega edinega veselja. Sami pri sebi, sami med seboj namreč sami odkrito priznajo, da blago kupljeno s politično nepoštenimi sredstvi, ne more biti tako, da bi ga bili veseli. Ker toliko pametni so po nekaterih že dosedanjih izkušnjah že postali, da duša, kise da danes temu prodati, najde že jutri drugega kupca, če jo namreč boljše plača. In iz pretežne večine kupljenih duš sestoji Dermastjeva „sijajna zmaga“.

O sijajni zmagi, ali o dejanski zmagi sploh bi smeli klerikalci govoriti le tedaj, če bi pri svoji vesti, kakor pod prisego tu pred bogom mogli poreči: Poglejte, sama prosta ljudska volja nam je izvolila našega kandidata. Niti vinarja nismo potrošili za to ljudsko voljo. Ker je samo obsebi umevno, da ljudstvo, ki nam popolnoma zaupa še pri svoji krščanski vesti in pri svoji osebni poštenosti sramuje se pustiti podkupljati iz deželnega denarja, od par brezpomembnih fraz, ki jih je Jarc tik pred volitvami izpustil v državni zbornici dozdevno v interesu Belo Krajine od puhlih obljub plačanih agitatorjev, od zlorabe spovednice in lece. Nam ni bilo treba, da je v trenutku največje nevarnosti sam deželni glavar kršil svojo nepristranost ter se podal v druhal plačanih agitatorjev pod izlorabo deželnega avtomobila na volišča ter tam krošnjarij za podkupljivimi dušami. Nam tudi ni bilo potreba, da smo si naročili najhujšega petelina iz zelene Stajerske ter ga poslali kokodajskati v Belo Krajino. Tudi uskokov, kakor je Šterk na Vinici in Jutraš v Metliki nam ni bilo potreba za našo zmago. — Zakaj posebno od Šterka nam je znano, da ljudje, ki so pri njemu zadolženi, ali ki stoje z njim v kupčijski zvezi, so primorani voliti tako, kakor on voli. Nam vsega tega ni bilo treba, mi se tega za nas kot absolutno večinsko stranko nevrednega sredstva tudi nismo posluževali. Našega kandidata je izvolila sama prosta, svobodna ljudska volja.

Tega pa klerikalci ne morejo reči. In zato tudi če so sami med seboj, ne morejo govoriti niti o najmanjši zmagi, nikar še le o „sijajni“ zmagi. Tega so se — to je treba pibiti — klerikalci tudi sami zavedali v prvem trenutku zaključnih poročil iz volilnega bojišča. V tem trenutku ko v vestnem zmagovalcu srce prekipeva veselja, jih je bilo v zavesti slojevni sleparij, vendarle sram, v svoji posebni izdaji uvodom napisati kaj drugega, kakor: Zmaga S. L. S. v Belo Krajini. In tudi kandidat Karel Dermastja je v plitvi zahvali kupljenim belokranjskim dušam

priznal, da je „pod težkimi pogoji“ imel težaven porod s svojo kandidaturo.

Ta dogodek v Belo-Krajini je poučljiv na obe strani. Klerikalci so ravno v Belo Krajini doprinesli dokaz, da gredo že močno navzdol, in da so jih le brezmejno sleparske do najskrajne meje iscrpane žrtve to pot še rešile, da niso prehitro zdrknili po rebrih Gorjancev doli v Kolpo, kjer se valovi za vedno zagrnejo nad njimi. Le s skrajnim naporom so to pot še enkrat razgrnili svoj plašč nad Belo Krajino.

Poučljiv pa je ta dogodek tudi za narodno napredno stranko. Da je ona storila svojo dolžnost ob pravem času ko je imela še ona ta mandat v rokah ne bilo bi treba Mazelletove žrtve pri zadnjih in ne bi bilo treba skupne žrtve Narodno-napredne in Neodvisne kmečke stranke pri teh volitvah Belo Krajina bi bila danes res bela, neomadeževana, svobodna brez črnega plašča. Stranka njsj vsaj izprevidi, da brez smotrene organizacije na deželi, razdeljeno po občinah (ne kot dosedaj po sod. okrajih) še dolgo ozir. sploh ne more upati na trajno zmago in da so brez te organizacije vse žrtve vržene v vodo. Proti od starčku do malega otroka organizirani stranki je vsak poizkus brez jednakega orožja zaman. O podrobnih napakah govorimo na drugem mestu.

Vsekakor pa pomenijo te volitve tudi za napredno idejo lepo moralno zmago, nasprotno pa propadanje klerikalne stranke. Naj govore suhe številke računeno v odstotkih glasov: Pri volitvah leta 1908. so imeli klerikalci 57.04, sedaj le 53.50. Mazelle je dobil v letu 1908. 42.96, a sedaj 44.31. Klerikalci so torej vkljub dvema uskokoma nazadovali za 3.54 odstotke.

Nad Belo Krajino visi razgrnjen črn plašč. Ali plašče ko zima mine, jih vržemo proč. Tudi Beli Krajini se bliža pomlad političnega prevrata. Se dve leti in solnce in prenavljajoča vseozivljajoča moč nove pomladi zasije tudi nad Belokrajino.

Tedaj se tudi ta črni plašč razgrne in razprši kot izginja megla pod uplivom žarkega solnca.

Tedaj bo Bela Krajina res bela... Med tem pa je treba resnega organizatoričnega dela!

—r.

Ljubljana-Kranjsko.

Žive razmere v pogrebem društvu. — G. urednik! Pred vsem hvala lepa za sprejemanje našega dopisa v zadevi društva, ki je imelo dosedaj v javnosti malo opraviti. Ko smo zelo omiljeni in okrajščani dopis čitali in Vaše konečne opombe da želite, da se stvar mirno poravnata, smo Vam bili še bolj hvaležni. Vsaj smo tudi mi upali, da se bodo vsaj sedaj iztreznili gospodje, katerim smo izročili v oskrbo upravo našega društva. Izročili smo ga z naročilom in zavestjo, da bodo po svojih najboljših močeh varovali društvene interese in premoženje, ki je last nas vseh, od katerih si večina mora od ust pritrpati, da lahko živi v zavesti, da v tre-

notku ko njega več ni, njegovi ostali morda v največji revščini zapuščeni, vsaj te skrbi nimajo, kako bodo pokojnika primerno dostojno spravili iz hiše smrti tja venkaj do hladnega groba. Bogatinom teh skrbi ni potreba imeti. Mi reveži pa jo skoraj moramo imeti, če nočemo, da nam bo zadnje uro grenila še ta zavest, da žena, vdova, ki je zadnje prihranke žrtvovala za časa bolezni, nima morda vinarja več za zadnji čin ljubavi, za pogreb. To je bil namen ustanovitve našega društva. Za nas je bil ta namen, kot smo ga ravnokar označili. Toda pri tem smo mislili tudi na druge tovariše katerim storimo istouako čin brato in človekoljubja, kot oni nam. Eden za vse, vsi za enega! Zvedeli pa smo še le zdaj, da tisti ki je to društvo ustanovil, ni imel zgolj človekoljubnih namenov, marveč kakor se je sam izrazil, da je društvo ustanovil samo iz egoističnih namenov. In kakor smo se žalibog še le zdaj prepričali, ta mož, ki je to sam priznal, ni lagal. Naši upi, da se to stvar vendar le med nami poravnala, so bili prazni. G. predsednik je na nas dopis v „Jutru“ odgovoril v „Zarji“ ozadej med plačanimi inseparati. Že to samo pa dokazuje, da smo imeli vendar prav, če smo trdili, da v društvu ne vlada listi najlepši red, kakor ga g. predsednik v svoji inseparatni izjavi samozavestno zatrjuje. Kajti, če bi bilo res vse v redu, bi g. Petriču dali gotovo toliko prostora v Zarji, da bi nam na dostojnejši način kot se to za predsednika spodobi, odgovoril v uredniškem oddelku lista. Pa pustimo to. G. Petrič nam očita laži in obrekovanja. S tem nas je primoral, da pridemo z dokazi na dan. Predno se pečemo s slučajem umrle Marije Bokšič in Petra Brataniča, oglejmo si novejši slučaj Antonije Koprivec iz Škofje Loke. Kakor mi tolmačimo pravila § 4 bi ta Antonija Koprivec sploh ne mogla biti sprejeta kot izredni član, ker za te člane veljajo ravno iste določbe, kakor za redne. Kot redni član pa je le isti, ki je z zdrav in stanuje tam, kjer ima društvo svoj sedež, to je v Ljubljani, oziroma tudi še v Šiški, ker spada Šiška še pod ljubljansko faro. Ta Koprivec pa je ob času sprejema trajno stanovalec v Škofju Loku, kamor pravice društva sploh ne segajo. Mi se čudimo c. kr. deželni vladi, da društvu pusti čez potrjena pravila poslovati. In zdaj pridemo do važne točke, kako je bila ta Antonija Koprivec sprejeta in kako se je od strani uprave hotelo blagajno oškoditi za 220 K. (Še nadaljuje.)

Klerikalna „nepristranost“. Da klerikalci niso naklonjeni naši „Glasbeni Matici“, za to je dokazov dovolj. „Glasbena Matica“ klerikalcem nikakor ni dala povoda, da tako nasproti nji nastopajo. Ona je bila vedno eminentno kulturni zavod, ki se v politiko ni nikdar vtikal. In dasi „Glasbena Matica“ vzdržujejo samo naprednjaki, ni ona iz tega nasproti klerikalcem nikdar izvajala konsekvenc. Za klerikalno „nepristranost“ in „ljubezen“ do „Glasbene Maticе“ daje nov dokaz poročilo o zadnjem koncertu „Glasbene Maticе“ v „Slovencu“ z dne 14. t. m. izpod peresa g. A. S. Klerikalni petelini so bili že zato hudi, ker P. Sattner ni dal svojega

oratorija „Ljubljani“, ampak „Glasbeni Matici“. Da se bo pa g. A. S. naščeval zaradi tega nad „Glasbeno Matico“ s tem, da je v poročilu o koncertu niti z besedico ne omenil, tega bi pa vendarle ne bili pričakovali. Kaže pa, da se s klerikalci prav na nobenem polju ne da govoriti. Tudi župana dr. Tavčarja g. A. S. na koncertu „ni videl“ ali pa je „pozabil“ njegovo udeležbo omeniti. Živela klerikalna „nepristranost!“ Slišimo, da se celo zmerni klerikalci zgrazajo nad načinom poročanja g. A. S. v „Slovencu“ z dne 14. t. m.

Kje bo stala nova cerkev v Spodnji Šiški? To vprašanje je zdaj še edini preostanek že prestane razboritosti Šiskarjev in Šiskare zoper novo cerkev in samostojno faro v Šiški. Ne brigajo se več toliko za veliko važnejše vprašanje: ali je sploh treba nove cerkve v Šiški in obenem tudi samostojne fare? Le tukaj, ko se je izvedelo, kaj je slavno postali gerent sklenil o tem vprašanju, so postali malo razboriti, a slama, ki se rada vname, tudi hitro zgori, ne ostane drugega kot malo pepela. Tako je bilo v Šiški vedno in redno pri vsakem za celo občino šu tako važnemu vprašanju. V par dneh so se že vdali v novo senzacijo za Šiško: svojo faro bodo dobili! Zdaj se jim gre le še zato, kje bo stala cerkev in župnišče. Kakor so nam prvič poročali, si je komisija ogledala nekaj parcel na griču okoli Bellevu-a. Po naših informacijah pa to ne bo „držalo“. Cerkve na gričih niso več moderne. Bolj vrjetno je, da se odločijo za kraj in okolico sedanje cerkve. Se več upanja pa ima g. Rojina, da mu odkupijo njegov svet. Mam je to navsezadnje prav vseeno, kje bo nova cerkev stala. Pač pa naj bi Šiskarji resneje razmišljali, koliko jih bo nova fara stala. Naj imajo v spominu sosedo na Viču, katerim se je tudi zadrževalo, da bodo fračikani cerkev sami napravili. Pustili so jo sami zgraditi, a pustijo jo tudi — plačevati. Mislite, da bodo za Šiško napravili izjemo?

O ta poredna dekleta: So šli sami „fest“ fantje iz „cunfita“ vsakdanjega kruha na sprehod. Prideje v Gradišče. Zagledajo na pragu stati dekleta, (pravzaprav hočejo biti gospodične). In ko gredo fantje mimo, o, da bi bili videli ta poredna dekleta! So se začele na ves glas smeјati, se zbijati po kolenih in kazati na fante, ki pa so bili čedno, praznično oblečeni kakor gospodje. Prišli pa so mimo ljudje in videli ta prizor. In ker so obstal prvi so obstal drugi za njimi, fantje je to jezilo a dekleta, so se še bolj smeјale in bile po kolenih, in kazale — s prsti namreč. Drugi dan pa so prišli k nam. Poslali so svojega odposlanca v naše uredništvo. Ko je vse povedal, kako in kaj je bilo, ga vpraša urednik: Morda pa so tako zaljubljeni v vas gospode? — Nato niti misliti ni, jih tudi ne maramo! — Pa mislite, da vedo kdo in kaj ste? — Mi smo pomočniki pri Jenkotu. — O tako! Potem seveda ta sprejem v Gradišču ni bil izraz posebne ljubezni, ampak morda — konkurence? — Ne vem, ali to vem, da to ni bilo prav, ko se nas je izpostavilo javnemu zasmehu. — No, potem pa bomo tem porednim dekletom ali gospodičnam tudi javno

„Ali govoriš resnico?“ je vzkliknil Henrik II. tretetaje.

„Da, sire. Toda stalo me je mnogo — preveč morda. Babnica hoče pobegniti, zato jo je trebalo preskrbeti za življenje.“

„Koliko?“ je vprašal Henrik z glasom neukrotljivega veselja.

Saint-Andre se je obotavljal; nato je del s tresočim se glasom:

„Desettisoč tolarjev, sire!...“

Henrik II. je sedel k mizi, zapisal tri vrstice in pomolil papir dvorjani, ki ga je pogoltnil s pogledom, zgenil ga z drhtečo roko in se jedva premagal, da ni zarul od skopuškega zadošenja: bila je nakaznica za dvajsettisoč tolarjev na kraljevsko blagajno. In Saint-Andre je bil potrosil v resnici komaj tristo tolarjev!...

Ob določen uri sta kralj in maršal zapustila Louvre. Kakor smo že omenili, ju je spremljalo dvanaest stražnikov, šest par sto korakov sprejaj, da ocedijo pot, šest drugih pa kot zadnja straža, da ju varujejo morebitnega roparskega napada. Henrik II. je stopal naglo, globoko sopeč in stiskaje pod pazduho roko svojega tovariša. Smeјal se je. Z mirno nesramnostjo je razlagal, kakšno veselje si obeta in rezgetal že naprej od pohotne razdraženosti.

LISTEK.

Nostradamus.

ENAJSTO POGLAVJE.

Floriza.

IV.

Vizija.

Vrv se je začela zopet pomikati navzgor; Florizi se je zdelo, da traja to celo večnost. Zdajci pa se je pokazala glava... glava obešenca, z zanjko okoli vrata, nato rame, prsi, noge, roke, privezane na hrbet... In še enkrat je začula deklica Roncherollese besede:

„Poglej, pogledaj ljubimca, kako se ziblje na vrvi, ki mu jo je zadržnil tvoj oče!...“

Zdaj se je iztrgal Florizinim ustnicam strašen, presunljiv krik:

„Royal de Beaurevers!...“

Z blaznim skokom se je pognala proti oknu in ga odprla nastečaj; tisti trenotek pa je izginilo vse: vrv, vešala in obešenec...

Precej močni veter, ki je podil velike bele cunje preko luninega obličja, je potegnil v sobo in pihnil po plamenicah. Toda Floriza ni zapazila tega. Še nekaj časa je

slonela na oknu v tistem vzhičenem stanju, ki sledi srečno prestatim smrtnim nevarnostim.

„Moči nebeske!“ je zamrmrala v strastni radosti, „bila je torej le prazna prikažen, ki so jo povzročile očetove besede! Kako sem se mogla tako prestrašiti!... Oh, bila je samo prikažen, hude sanje, dim, ki je splasil mojo dušo!“

Z naslodo je ponujala svoje čelo hladnemu božanju vetra. Čutila je, da se premeta... srebala je življenje v velikih potezah... in zdajci, ko se je sklonila, je videla, kako se spušča skozi okno sosednje sobe, v kateri sta spali njeni hišni, dolga svilen lestvica, ki se je v svojo prvo stopnjo že bližala tlom. V istem trenutku je videla dva moža hiteti proti tej lestvici; eden izmed njiju jo je pograbil... Slutnja, še bolj, kakor mesečina, ji ga je pokazala jasno — in planila je nazaj ter vzkliknila z grozo:

„Kralj!...“

IV.

Železni škadron.

Henrik II. je bil odšel iz Louvra okrog poldvanajste ure, v spremstvu svojega maršala in dvanaestih stražnikov, izbranih nalašč za to nočno ekspedicijo. Kralj Francoski, ki se je ravnal v tem pogledu po zgledu svojega očeta Franca I., je silno

povedali, naj v bodoče ne bodo več tako poredne, če gredo po javni ulici tako fantje, pa še iz istega „emfita“. In to smo za zdaj enkrat le tako povedali.

Večni župan. Iz Dobrunj pri Ljubljani se nam poroča: Naše občinske volitve so že zdavno minile, rešen je tudi rekurz in zavržen. Treba je staremu odboru odstopiti ter izvoliti novo starišinstvo in kajpa tudi novega župana. To pa seveda dosedanjemu županu zagriženemu klerikalcu ni všeč. Všeč pa mu ni zato, ker ve, da je pri zadnjih volitvah odbila zadnja ura njegovemu županovanju. V novi odbor je prišlo novih moči, ki gotovo ne bodo zadovoljne s starim županom. Stari župan pa se nikakor ne more ločiti od svojega starega županskega stolčka. Vsaj sta mnogo let mnogo „skozi“ napravila. In navsezadnje nekaj pa tudi nese tak le županski stolček. Če drugega ne, vsaj tisti del županovega telesa, kjer se hrbišču konča ime. No, pa mislimo, da je očetu Korbarju njegov županski stolček tudi še kaj drugega prinesel. Zastoj se danes še mačka ne. . . . Vsaj se nam smili g. župan, ko tako mlo toži, češ, 28 let že županijem, zdaj pa naj grem med staro šaro. Ampak red mora biti in ker je slavna vlada že vse drugo v red spravila, jo prosimo, naj še za to poskrbi, da bomo rešeni — večnega župana. Vsaj ga bomo vseeno radi imeli, pa še naslov mu pustimo kot večni župan.

Četrti oratorij „Glasbene Matice“. V sled splošne želje se je „Glasbena Matica“ odločila, da priredi še eno, četrtoprodukcijo krasnega dela P. H. Sattnerja, na katerega sme ves slovenski narod biti ponosen. Ta dodatni koncert se vrši v sredo dne 20. t. m. kakor obujemo, pri razmeroma znižanih cenah. To je prav, naj se pusti tudi revnejšim slojem ta izredni umetniški vrteck.

Tri napake. Po končanem boju se premagani vojskovodja ozre nazaj na bojišče in raziskuje po vzrokih bojnega neuspeha. In ker ve, da se v doglednem času zopet spoprime z nasprotnikom, mora najdene napake in vzroke skušati odstraniti. Pa ne samo to! Res praktičen vojskovodja si mora znati tudi izrabiti taktiko zmagovalca, njegovo taktiko prilagoditi svoji. — Tako je delala tudi klerikalna stranka. Dočim smo mi po vsaki izgubljeni volilni borbi vpili in se hudovali nad nasprotnikom, ali če smo zmagali zopet vpili zmagovalnega veselja, so klerikalci v enem kot drugem slučaju delali. Preiskali in popravili so najprej svoje napake, potem so izrabili kar so v boju našli dobrega ali slabega v nasprotnih vrstah. Prva napaka obeh političnih nasprotnikov pa je bila svojčas: **pomanjkanje sistematične organizacije.** To glavno napako so klerikalci prvi popravili. In kaj so z njo profitirali, tega danes ne vidimo samo, ampak to tudi občutimo na lastni koži. — Da govorimo samo o Belo-Krajini, naši neuspehi ravno tu kažejo, da stranka še ni izvršila svoje organizacije. Nasprotno pa v kolikor je napredovala od l. 1908. je edino le zaslug začetka organizacije. Neodvisna kmečka stranka je v tem oziru izvršila svojo dolžnost. Da si ni priborila tudi dejanske zmage, to je krivda napredne stranke, ki je še le v zadnjem času dobila smisel za organizatorično delo. — Pa naj bo stranka še tako dobro organizirana, če pa ne razume taktike razdelitve bojnega dela, če pri volitvah čaka še le na zadnji trenotek, ne more računati na kak pozitiven uspeh. In to je velika, vedno se ponavljajoča druga napaka napredne stranke. Vse čaka na zadnji trenotek. Prično se še le izbirati, ko ima nasprotnik svoje čete že zbrane. Ta greh se ponavlja pri vsakih volitvah in da je v slučaju Belo-Krajine nekoliko manjši, je zopet le zaslug „Neodvisne kmečke stranke“. — Smo tik pred glavnim bojem. Pred nami imamo zbrani obe stranki. Dočim imajo klerikalci vsestransko premišljen načrt volilne taktike, ki ga mora vsled brezpogojne discipline poznati in upoštevati vsak bojevnik v stranki, so liberalci tudi v tem oziru preveč — liberalni. To je: tu dela vsak po svoje, le ne biti komu pod komando. — So pa tudi jako nepremišljeni in izberi taktičnih sredstev. Danes lahko povemo od krito, le nekatere grehe iz poglavja le tretje napake pri volitvah. Kratko pred volitvami se je izražala želja: bog ne daj pisati o pripravah za volitev, češ, s tem preveč opozorimo nasprotnika kaj počnemo. Čisto na napačni poti! Tako v podrobno organizirana stranka, kot so klerikalci, pa bi notabene v Beli Krajini ne vedeli kaj nasprotnik počne? Mi smo tukaj rekli, da je to zgrešena taktika, ker smo vedeli, da je izšla le iz bojazni, ker so pri zadnjih volitvah res preveč javno razkrivali taktična sredstva, ki sploh v nobenem štadiju volilne borbe ne spadajo v javnost. Kar so l. 1908. preveč, so zdaj premalo znali izrabiti sredstva javnosti. — Potem pa pride g. Rus s svojim pismom na „Slovenca“, ki ga že naprej obvešča, da gre v volilni boj v Belo-Krajino. To je vendar malo preveč naivno, pa tudi nevarno. Napredni listi naj molče kaj se dela, a klerikalne liste se še opozarja na to. — Izdaja „Belokranjca“ takega namreč kakor je bil, bi bilo bolje, da ni zagledal belega dne. Ta boj tam doli za Gorjanci je

bil preveč resen, da bi se bil uspeh dosegel po karikaturah in zbadljivih smešnicah. Če že kdo ne pozna volilne taktike, vsaj bolj praktičen naj bi bil v sredstvih, v katerih je bolje „doma“, kot so bili vsi vkupaj v „Belokranjci“ — Čisto odveč je bilo tudi volilce opozarjati na lokalizem. „Dermastja je tujec“. . . „Proč z ljubljanskimi škrici“. In tako dalje — to je bilo čisto zagrešeno sredstvo volilne taktike. Kaj pa, če bo prihodnjič kak napreden kandidat iz Ljubljane kandidiral? In če so bili „Mladini“ in „Starini“ doli v Belokrajini, si ni ravno napreden domačin mogel misliti kaj so pa ti? niso to tudi ljubljanski „škrici“? — So navidezno malenkostni ti grehi volilne taktike, toda pri ljudstvu ravno ti najbolj škodujejo, že, ker jih nasprotnik najlažje izrablja, kar se je v Beli Krajini faktično zgodilo. — Smo površno opisali te tri glavne napake v naprednih vrstah in sicer z najboljšim namenom, da se jih stranka v bodoče skuša iznebiti sebi in slovenskemu narodu v prid.

Lepe hčerke iz Marijine družbe. Iz Poniker pri Dobropolju nam pišejo: Zadnje nedeljo so se vračale tri dekleta iz „Marijine družbe“ od shoda. Med drugimi pogovori so prišle tudi na zadnjo igro, katero so priredili tukajšnji „čuki“. Nikakor se niso mogle zjediniti, kateri izmed igralcev je bil lepši. Ena je hvalila tega, druga drugega, vsaka po svojem okusu, tako dolgo, da so se začele prepirati. Ko so se tudi tega že naveličale, so se začele pa kar po „domače“ namreč, da so si skočile v lase. Kdo ve kako dolgo bi bil še trajal ta „spektakel“, da jih ni razgnal neki kolesar, ki se je slučajno pripeljal zadaj. Značilno je, da to vse tri hude „tercijalke“. Prva je neka pevka, druga je sestra znanega „ober čuka“ in tretja je nadzornica vaških „Marinaric“. Seveda kot take smejo uganjati kar se jim poljubi. Kaj več o priliki.

Po nedolžnem napadeni vasjači. Lepega večera se zbore fantje iz Črešnjice na Gorenškem, pa gredo vasovat. Mimo pa pride Matevž Sodja iz Koprivnika in v domnevi, da fantje njega čakajo, zagradi kamen in ga vrže proti fantom. Zadel je Franceta Stareta v nos, pa tako močno, da mu je zdrobil nosno kost. Radi tega se je moral zagovarjati pred deželnim sodiščem. Priznal je svoje dejanje, izgovarjal se pa s silobranom. Dobil je le 3 tedne za to, da bo drugič si premislil, kamenje metati kar tja v eno noč.

Katoliški pobijalci. Ob priliki občinskih volitev v Gočah pri Vipavi, se je vršil buren shod, pri katerem je Matija Petrič govorniku zaklical: Živijo! To je pa katoliške 3 brate: Jožeta, Hermana in Franceta Vovka tako razburilo, da so vsi trije skočili proti Petriču, Matiji padli po njem kot res pravi volki, ga pobili na tla ter ga prav po krščansko obdelovali kakor in koder so mogli. Ker še vse ta krščanska dela ljubezni do bližnjega niso zadostavala, sta tem trem katoličanom prišla še dva na pomoč, in sicer Jožef Pregel in Ivan Pavšič. Podrli so Petriča, ki je skušal vstati, še enkrat z združenimi močmi na tla, kjer so skakali po njemu, kot delajo divljaki v Afriki. Petrič je bil seveda težko poškodovan. Preiskal ga je zdravnik dr. Kane v Vipavi. Med drugimi poškodbami je tudi konstatiral kilo (Bruch). Naša dva ljubljanska sodna zdravnika dr. Schuster in dr. Plečnik pa te poškodbe ob priliki razprave nista mogla konstatirati. (To je čudno, isto se je zgodilo lansko leto v slučaju pravde delavcev proti kranjski družbi na jesenicah). V sled tega se je razprava morala preložiti, da se zasliši še dr. Kane. Na ta slučaj smo res rodovedni! Toliko je vendar gotovo, da so katoliške močje in fantje res prav po katoliško ravnali, če se jih pet spravi na enega samega!

Društvo „Klub slov. amater-fotografov“ v Ljubljani javlja vsem svojim članom, da se vrši v soboto dne 30. marca t. l. v posebni sobi restavracije „pri zlati ribi“ (Stritarjeva ulica) redni občni zbor društva. Vsi p. n. člani društva se uljudno vabijo, da se iste-ga zanesljivo udeležijo.

Odbor društva »K. S. A. F.«

Kaj je s predavanji? „Prosvete“ in „Akademije“, o tem dobivamo čim dalje več vprašanj iz Kranjske, posebno pa iz Ljubljane. Vse se pritožuje, da so predavanja letos redko sejana, da jih skoro nič ni. To-rej gospodje, dajte namesto nas Vi primeren odgovor.

Znani cirkus Kludsky je došel v Ljubljano Včeraj, v soboto večer je imel že prvo predstavo.

O otvoritvi zgradbe belokranjske železnice h kateri smo poslali urednika naše ljubljanske podružnice, poročamo v jutrnji številki.

Gledališko društvo na Jesenih priredi danes v dvorani pri „Jeleni“ na Savi: „V Dolini“. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Blagajna se odpre ob 7. uri. Vstopnina: Sedeži prve vrste K 1.40; druge vrste K 1.—; tretje vrste K —.60, stojšča 40 vin.

„Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ 11. številka vsebuje: „Italijansko turska vojna“, bombardiranje Beiruta; iz Beneške Slovenije: „Ravnica Travnik v Reziji in Pulvero“, prva večja vas od Kobarida. I. Žunkovič, visoko-

šolec; štirje rodovi: Valentin Štolfa v Sežani, njegov sin, vnuk in pravnuk; ravnatelj tovarne barv I. Kenda z delavkami in delavci v Dolini pri Trstu; „Slov. pisatelj Anton Funtek; 25-letnika poroke nadučitelj A. Grusa in soproge v Dolu pri Hrastniku; lomljenje ledu v Ratečah na Gorenškem; umor v Opatiji: umorjeni trgovci S. Vinkovič in kraj umora; slov. gled. igralec v Trstu Valo Bratina (2 sliki); skrilavica itd. — „Slov. Ilust. Tednik“ vidno napreduje od dne do dne ter ima velik kulturni pomen. Priporočamo vsem, da si ga naroče. Novi naročniki lahko dobe še vse letos že izšle številke, kar je posebno važno radi znamenitega romana „V burji in viharju“, ki ga priobčuje „Slov. Ilust. Ted.“

„Klub slovenskih tehnikov v Pragi“ naznanja, da se vrši njegov občni zbor v petek 22. t. m. ob 8h zvečer v Trunečkovi restavraciji na kr. Vinogradih. Gostje dobrodošli.

Elektrodiograf „Ideal“ v Ljubljani. — Spored za danes in jutri: 1. „Slepici“ (krasen posnerek. Samo pop.). — 2. „Uspehi pesnikov (komično). — 3. „Igra usode“ (lepa drama. Samo popoldne). — 4. „Morice sluga“ (velekomično. Igra Prince). — 5. „Morozov“ (drama iz življenja. Dolgost filma 1000 m. Samo zvečer). — 6. „Dome iz haksima“ (krasna veseloigra Nordiskfilm Co., samo zvečer. V petek dne 22. marca 1912. Specialni večer, Amerikanska učinkovitost: Rešitev iz morskih globin, pri vseh predstavah, ki se je pred dvema tedni zgubila in ki se je ni moglo do sedaj predvajati. Prihodnjo soboto: „Fric gre v Tripolis“ (komična učinkovitost), „Vampirski plesalka“ (učinkovitost) Nordiskfilm Co.

Brzjavka g. Lužku, župniku v Kopanju. Ker Vas imamo, cenjeni g. župnik, od časa vašega kaplanovanja v St. Vidu še prav dobro v spominu, vam sedaj k vašemu celotenskememu ričetu najiskrenejše čestitamo!

St. Viški farani.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. Sprejme se: 1 knjigovodja, 1 korespondent, 1 kontorist, 1 poslovodja, 1 potnik, 1 skladiščnik, 4 pomočniki mešane stroke, 2 pomočnika železniške stroke, 1 pomočnik manufakturne stroke, 3 pomočniki specerijske stroke, 1 pomočnik modne in galanterijske stroke, 2 kontoristinj, 1 blagajničarka, 10 prodajalk, 5 učencev, 1 učenka. — Službe išče: 2 knjigovodji, 1 korespondent, 3 kontoristi, 5 poslovodij, 3 potniki, 6 skladiščnikov, 23 pomočnikov mešane stroke, 7 pomočnikov železniške stroke, 10 pomočnikov manufakturne stroke, 15 pomočnikov specerijske stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 10 kontoristinj, 12 blagajničark, 21 prodajalk, 6 učencev, 3 učenke. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Trst-Primorje.

Družba Sv. Cirila in Metoda je izdala lepe, originalne, nove razglednice spomladanske; koncem prihodnjega tedna bodo izgotovljene. Ako ste videli Gasparijevo sliko sv. Jurja ki je bila te dni postavljena na ogled v izložbenem oknu Schwentnerjeve knjigotrnice, videli ste sliko, po kateri so narejene razglednice ene vrste: sv. Jurija nam predstavlja mladenič, ki jaha na težkem konju v deželo, sipajoč na vse strani bogato cvetje in napovedujoč nastopajočo pomlad. Prav lepa ideja izražena na pomenljivi sliki. Pomlad v naravi pa je podoba pomladi v človeškem življenju, mladosti, in pomladi v življenju narodov. Druga vrsta razglednic predstavlja procesijo otrok, ki korakajo za zastavo sv. Jurija proti njegovemu svetišču proseč: Sv. Jurij ne daj umreti ne nam, ne prihodnjim! To so učenci zavodov družbe sv. Cirila in Metoda, to so otroci, ki ljubijo očetov dom in besedo materino. Tako prosimo tudi mi, naj stari zavetnik Kranjske dežele ostane na braniku naše domovine, naše dece. Prepričani smo, da slovenska javnost z veseljem pozdravi te razglednice in bo po njih pošiljala pomladanske in veličnočne pozdrave, z nakupovanjem pa uže namenoma koristila družbi sv. Cirila in Metoda in njenim gojencem in učencem, da se ohranijo narodu in domovini. Priporočamo se za mnoga, mnoga naročila: Pisarna družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani »Narodni dom«. Družbi sv. Cirila in Metoda je daroval g. Ivan Čelešnik 4 K, namesto nedobljene vstopnice k oratoriju, da ne vtornemo v tujem morju.

Ruski hotelirji v Trstu. Predčerašnjim je prišlo v Trst 38 hotelirjev in gostilničarjev iz Rusije, ki potujejo v Italijo in Švico v poučne svrhe. V Trstu so se ustavili samo nekaj ur; obedovali so v restavraciji „Alla Stazione“ (g. Andrejancič), kjer so bili dobro postreženi, kar se je moglo tudi pričakovati od te izborne naše restavracije z dobro kuhinjo in ravnotako dobrimi pijačami. Ruski gosti so bili zelo zadovoljni s postrežbo.

Osumljen tatvine. Predčerašnjim popoldne je bil aretovan 21 letni mizar Josip

Sarický, doma iz Galicije, je hotel v Ameriko. Prišel je za to z drugimi izseljenci v Trst, da od tu odpluje v obljubljeno deželo parnikom brodnice družbe „Austro-Americana“. To družbo je pa — kakor običajno — nastanila vse izselence v svoji hiši pod Škedenjem. Kakor rečeno, je bil Sarický predčerašnjem aretovan, in sicer zato, ker ga je Andrej Anfirman — drugi izseljenec, ki namerava iti v Ameriko in je bil istotam nastanjen — obdolžil, da mu je iz hladnega žepa ukradel listino, v kateri je bilo 68 K denarja. Ko je bil odveden na policijo, je Sarický tajil, da bi bil on vkradel Anfirmanovo listino. Vendar so ga pridržali v zaporu.

Nevarne grožnje. Predsinočnjim je bil v ulici della Maiolica aretovan 23 letni te-žak Andrej Lemič, doma iz Postojne, in sicer na podlagi ovadbe krčmarja Marija Markičevića, stanujočega v ulici della Maiolika št. 10. Semeč je namreč predsinočnjim prišel dvakrat v Markičevićovo krčmo in tam dvakrat nadlegoval goste. V sled tega ga je Markičević postavil na ulico. Semeč je pa na to Markičeviću zagrozil, da ga mora zaklati. Ko je pa Markičević šel domov mimo veže hiše št. 8 v ulici della Maiolica, kjer stanuje Semeč, je priletela proti njemu sekira, ki jo je bil zagnal proti njemu Semeč, ki je bil skrit v veži navedene hiše. Na policiji, kamor so ga takoj odvedli, je Semeč rekel, da se je hotel maščevati, ker ga je bil Markičević v krčmi vrgel na tla in ga s pomočjo drugih treh možkih prav pešeno naklestil. Seveda so djali Semeča pod ključ.

Sv. Jožef v Ricmanjih. V Ricmanjih bodo proslavljali dan sv. Jožefa kot vedno tako tudi letos kot praznik. Omenjamo to radi orientacije občinstva, ki je na ta dan vedno rada zahajalo v Ricmanje in pride gotovo tudi letos v velikem številu.

Nekaj zanimivega za tržaške Slovence in za Slovence sploh bode „Jutro“ prineslo prihodnje dni.

Slovensko gledališče v Trstu. Danes popoldan „Jesenski manevri“, zvečer pa „Trgovina je trgovina“ (Les affaires sont les affaires).

Dva nevarna tička v kletki.

Kakor sodni akti dokazujejo, slavni zarod starih gorenjskih rokovnjačev še ni izumrl. Dolenjec se rad pretepa, in tega ne smatra za greh ali celo za zločin, nego se s tem še ponaša; a tat na Dolenjskem jo povsod zaničevan. Najbolj klerikalni del naše dežele, in to je nedvomno naša krasna Gorenjska, pa je že od nekdaj slovel po svojih rokovnjačih ali „rokomavharjih“. Ti so imeli zopet tatvino in rop posebno v časti. Kakih 50 let od tega, odkar so povjeli in pozapri zadnje „glave“ teh rokovnjačev. A velika, celo v slovenski literaturi sloveča glava: Dinček, je storil žalosten konec s tem, da se je zadržal v neki opekarni pod Rašico. In od tedaj se je mislilo, da je dežela te nadloge in sramote rešena. Pa kakor je marsikomu znano, je bila še do zadnjih časov cesta med Trzinom in Domžalami za posamezne potnike in voznike zlasti po noči jako nevarna. Iz prvotnih cestnih ropov so se razvili navadni cestni napadi. Kultura in bajonet sta tudi zlo omejila.

Da ga nista iztrebila v zarodu, o tem pričajo le še posamezni slučaji. In o takem nastopno poročamo:

Jožef Luškovec in Rudolf Pičman iz Preskve pri Kranju sta že dolgo znana kot delomrzna človeka. Oba sta v najboljših letih, dela se danes ne manjka, toda ta dva sta hotela le dobro živeti, pa nič delati. Hodila sta okrog po vaseh, oborožena z dolgim kuhinjskim nožem, s katerim sta delala poštenim Gorenjcem strah z malim se nista zadovoljila. Jima je dal kdo kruha hotela sta imeti še klobaso in po klobasi tudi pijačo.

Nekega dne pa prideta k posestnici Mariji Markič v Storžah. Vprašata jo, če so že klali, nakar je ženska odgovorila, da ne. — „Noče se niste“, zavpijeta nad njo, „bova pa midva zdaj le začela“. Ko to izgovorita, potegne eden dolgi kuhinjski nož, ki ga je nosil v „prištafu“ tako, da se je ostrina videla na zunaj. Žena se je seveda prestrašila in zbežala. Čez nekaj časa pa, ko je mislila, da sta rokovnjača že odšla, se je vrnila nazaj. Pa kaj vidi? Oba rokomavharja lepo sedita pri mizi, ter pridno jesta in pijeta, kar sta med tem časom na la v hiši in v kletki. Ko se najesta in napijeta, pa jo odri-neta naprej.

Gresta po cesti in srečata voznika. Takoj eden ustavi konja, drugi pa stopi k vozniku z nožem oborožen, in zahteva denar za pijačo. Prestrašen voznik mu da 20 vinarjev. Pa to mu je bilo premalo. Zahteval je še več denarja, pri tem pa je kazal nož. Češ, daj! ali te pa bom! Voznik mu je dal še nekaj drobiža, nakar sta ga spustila rekoč: No, te pa ne bova! Oba dogodka sta se vršila pri belem dnevu od 11. dopoldne, do 2. popoldne. Imata pa še mnogo drugega na vesti, pa bodi s tem dovolj povedano.

V petek sta se dovolj zagovarjala pred kazenskim senatom deželnega sodišča. Izločena sta navaden izgovor gorenjskih pretepačev in rokomaharjev: s pijanostjo. Kar pa se je po pričah dokazalo, kot neresnično.

Pičman je bil že 20 krat kaznovan in je za to dobil to pot tudi polovico več kot tovariš Luškovec, namreč 10 mesecev težke ječe.

Časi rokovnjačev na Gorenjskem torej še niso izumrli.

Najnovejša telefonska in brzjavna poročila.

Belokranjska železnica.

Novo Mesto, 16. marca. Slavnost zaseditve prve lopate pri zgradbi belokranjske železnice se izvrši 23. t. m. ob 11. uri dopoldan v Novem Mestu v mestnem parku. Prisostvoval bo najbrže tudi železniški minister.

Srednjoškolski štrajk na Hrvaškem in v Dalmaciji.

Zagreb, 16. marca. Ker so radi dijaškega štrajka zatvorjene srednje šole zapuščajo dijaštvo Zagreb trumoma. Štrajkajo tudi učenci srbskega učiteljskega v Pakracu.

Split, 16. marca. Štrajkajo dijaki srednjih šol v Splitu, Zadru in Dubrovniku. V Dubrovniku so dijaki priredili tudi obhod ter so burno demonstrirali proti Madžarjem.

Slovensko deželno gledališče v Ljubljani.

Častni večer gđ. Rozike Thalerjeve. V petek zvečer se je ponavljala Millöckerjeva operela „Dijak prosjak“ kot častni večer naše priljubljene oporetne subrete gđ. Thalerjeve. Če le kdo, gđ. Thalerjeva se sme šteti med najmarljivejše, najboljše in najpobnejše člane našega gledališča. Da si je nalletela na merodajnih mestih dostikrat na nezasluzeno nenaklonjenost, se je vendar računajoč na naklonjenost občinstva, katere je bila vedno deležna, v zelo kratkem času povzpela tako visoko, da je zdaj ena najboljših, da, poleg gospe Polakove najboljše subreta, kar smo jih kdaj imeli, dika in ponos ljubljanskega slovenskega odra. Posebno v letošnji sezoni nam je ustvarila celo vrsto izbornih operetnih postav, tako na pr. v „Ciganu baronu“, „Sranežljivi Suzani“, „Plesu meskali“, „Grofu Luksenburškem“ in zdaj v „Dijaku prosjaku“. Le malo je članov našega gledališča, o katerih je mogla kritika tako konsekvntno pisati ugodne kritike!

Gđ. Thalerjeva ima za svojo stroko nedvomno izredno velik talent, ki se izraža v temperamentnem in neafektiranem igranju, združen z dobro izšolanostjo, močnim in prijetno donečim glasom, ki se vedno bolj izpolnjuje. Krasi jo pa tudi nenavadna ambicioznost, ki je pač poleg talenta in glasu neizogibni pogoj vsakemu uspehu in napredovanju. Gđ. Thalerjeve ne hlepi samo po t. zv. paradnih vlogah, v katerih se lahko „pokaže“ ampak se zadovoljuje tudi z manjšimi, postranskimi in manj hvaležnimi. Tudi takih se poprime z ljubeznijo, vedno zna napraviti iz njih nekaj vpoštovanja vrednega.

Z ozirom na vsestranske vrline gđ. Thalerjeve se pač ni čuditi, da je postala v pravem pomenu besede ljubljanka ljubljanskega gledališkega občinstva. O tem je pričal tudi njen častni večer v petek.

Občinstvo, ki je do zadnjega prostora zasedlo gledališča, je gđ. Thalerjevi prirejalo burne ovacije in ji poklonilo več cvetličnih darov in znatno vsoto v denarjih.

Mi iz srca želimo, in z nami so v tem edini gotovo vsi prijatelji našega gledališča, da bi gđ. Thalerjeva še prav dolgo tako vestno in uspešno delovala za povzdigo naše ljubljanske scene, kako doslej. Močno moralno oporo bo pa imela vedno v naši gledališki publiki. Živela naša ljubljanka Rezi-ka Thalerjeva.

Novice.

* Slovenec obsojen v Ameriki na smrt. V Washingtonu je bil obsojen na smrt na vešalih Slovenec Ribarič, ki je dne 18. dec. pr. l. ustrelil v Cannonsburg, Pa., rojaka Novaka, njegovo ženo in še nekega drugega Slovenca, ki je stanoval pri Novakovih. Smrtno obsodbo je poslušal Ribarič povsem mirno, in ko ga je vprašal sodnik, če ima še kaj pristaviti, je izjavil, da je vsega tega kriva njegova hčer. Ribarič je zasledoval svojo lastno hčer z ljubezenskimi ponudbami. Pogumno dekle pa o tem ni hotelo nič slišati, in se je preselilo k Novakovim. Dne 18. dec. je potem prišel Ribarič tja, in zahteval, da se vrne hčer k njemu. Ker ga pa le-ta ni hotela ubogati je potegnil sa-

mokres in zašel streljati. Hčer mu je pravočasno ušla, zadel pa je rojakinjo Novak, njenega moža, in še nekega drugega Slovenca. In za ta zločin se bode moral sedaj pokoriti na vislicah. Redek, a tem strašnejši slučaj med ameriški rojaki.

Mali oglasi.

Prodaja se damsko kolo, dobro ohranjeno. Poizve se pri podružnici „Jutra“ v Ljubljani.

Gostilna Bogatec v Ric-anjih priporoča svojo dobro kuhinjo in izborni pijačo.

Nemeblovanost sobo išče samostojna gospodinja s 1. aprilom v bližini Kolodvorske ulice v Ljubljani. Naslov: Ela, poste restante Ljubljani.

Dve mladi gospodični želita v svrhu špandirati z 2 mladima, inteligentnima gospodoma. Prva pod šifro „Nina“, druga pod „Sandi“ poste restante Ljubljani.

Krojaški stroj se poceni prodaja: Ljubljana Dunajska cesta 6 I nadst.

Diplomirani učitelj vješt hrvatsko-slovensko jezikom in srbskom i njemačkom jeziku traži mjesto kao kućni učitelj ili kakovu sličnu službu. Potražbe na upravo „Jutra“ v Trstu.

Prodaja se prav malo rabljen gromofon najbolje vrste znamka Angel in 20 plošč premer plošč 25 cm, cena zelo nizka. Naslov pove upravištvo „Jutra“ v Trstu.

Lepo meblovano sobo s posebnim vodom, v pritličju, se odda s 1. aprilom v Ljubljani, Poljanska cesta št. 3. Soba je pripravna tudi za pisarno.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. Umetniški izdelki, stalne cene.

2 spretna ključavničarska pomočnika sprejme takoj Ivan Triller na Bledu.

Prodaja dobrega domačega sur. masla 10-15 kg na teden, cena je 2 K 60 vin., v Ljubljani, natančni naslov pove uprava Jutra v Trstu.

Prodaja se otroški voziček, bel; jedna omara in drugo. Slomškova ul. 12, parter desno.

izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polić) v Trstu.

Pekarija in sladničarna

Mikusch

Trst - Piazza S. Francesco d'Assisi 7. Prodaja moka I. vrste, sladčice in prepečenci (biskoti) najboljših vrst, velika izbira bombonov za otroke, svež kruh trikrat na dan, buteljke, fina, desertna vina, dalmatinska in istrska vina z razprodajanjem pive v steklenicah. — Priklopljena je trgovina svinjskega mesa. Vedno sveže kranjske klobase in druga mrzla in gorka svinjina za zajuterk.

Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni I.

Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin iz lesa in pletenin, škafov, brent, čebrov in kad. lopat, rešet, sit in vsakovrstnih košev, jerbases in ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov svojo trgovino s kuhinjsko posodo vsake vrste vodi od porcelana, te-
Priporoča nje, e-maila, kositerja ali aluminija, nadalje, klek-
itd. — Za gostilničarje pipe, kroglice, zemljeno in stekleno posodo za vino.

Priloga se

FRAN KUKANJA

čevljar

Via Pierluigi da Palestrina 3. prtl.

Obuvala vseh vrst za moške, ženske in otroke po nizki ceni.

Špecialiteta: Obuvala za bolne noge. Popravlja.

Vinko Skerk - Trst

Via Acquedotto št. 15. — Podruž.: Via Miramar št. 11

Trikokrat na dan svež kruh.

Prodaja vsakovrstnih biskotov, posebno za čaj in bombonov. Sprejema naročila vsakovrstnih tort, kroat in vse predmete za pečl. Najljepša moka iz najboljših mlinov po najnižji ceni. Fina inozemna vina in likerji v steklen. Brezpl. postrežba na dom.

Kruh in slaščice izdeluje igieničkim električnim strojem.

Osrednja Banka čeških hranilnic

Piazza Ponterosso 2

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge:

4 $\frac{1}{4}$ $\frac{0}{0}$ **4** $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$ **4** $\frac{3}{4}$ $\frac{0}{0}$ **4** $\frac{5}{8}$ $\frac{0}{0}$

povračno obrestovanje

na knjižice **CC** na računu in fiksne vloge **CC** premijne vloge

Vse bančne transakcije.

Uradne ure od 9-12, 2-5.

Delniška glavica K 25.000.000

VLAGA OKOLI K 110.000.000

SUKNA

ZEFIRE

in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša Prekop Skorkovsky in sin v Humpolcu, Češka. Vzorec na zahtevno franko. — Zelo zmerna cena. — Na željo dajam tukaj izgotovljati gospodске oblike.

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbira letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, sukenj, površnikov vseh kakovosti. — Specialiteta v veznji.

Velika izbira volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris - Trst

Ul. S. Giovanni št. 16, I. nadst., zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

POZOR! Skladnice se nahajajo v prvem nadstropju.

Restavracija „AURORA“

Via G. Carducci 18.

Na povratku iz umetniške turnee po Italiji, v zadnjem času tri mesece v gledališču Apollo v Rimu

prvi ciganski srbsko-ogrski zbor

3 gospodje **HUNGARIA** 5 dam

pod vodstvom ravnatelja Štefana Krema.

Proizvajajo se z narodnimi godali najlepše godbene in pevske točke.

Narodni ples „CZARDAS“ v kostumih.

Vsaki večer **konzert** od 7-12 ure ponoči. — **Vstop prost.**

Toči se izvrstno pivo Goess, od danes naprej bavarsko pivo Book.

Goessalvator.

Za obilni obisk se priporoča prav toplo

G. Domines, restavrater.

Znani cirkus Kludski

je dospel v Ljubljano.

Večera, v soboto večer je imel že prvo predstavo. Sicer pa opozarjamo ne današnji oglaš.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek

za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17

(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

:: Obleke po meri od K 50.— naprej. ::

Najnovejši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postrežba.

Kupujte v Slovanski knjigarni Josip Gorenjec Trst, Via Caserma 16, poleg kavarne Commercio.

ALOJZIJ POVH
slovenski urar
Trst — Via del Rivo 26.
Dveletno jamstvo, popra
vila, obisk na dom, zlato,
dragulji do niski ceni.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z n. z.

4 1/2 % v Ljubljani
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 % brez vsakršnega odbitka.
Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. * * * Popolnoma varno naložen denar. * * * Rezervni zaklad: K 71.000.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na želez. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hilsjerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wisiak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Likar, Glince,
Strković, Dunajska cesta.
Klanšek, Tržaška cesta.
Tulach, Dolenjska cesta.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorli, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.
Delniška glavnica K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantnejše vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod
jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi 4 1/2 %

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Spomladni kostumi

za dame in deklice so v ogromni izbiro o
oseh najnovejših barvah, kroju in ozbujačega
chica po priznani nizkih cenah.

Velika zaloga narejenih oblek za gospode
in dečke ter konfekcija za dame in deklice.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović.

Ljubljana Mestni trg št. 5.

Novo pogrebno podjetje

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso štv. 47 (vokal Piazza C. Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Noghere), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbira vencev iz umetnega
cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovršnih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo.

Vsi pogrebni predmeti so stalno na izbero. — Stalne, cene brez konkurence, postrežba točna, splošno
pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ul. Tesa št. 31. — Telefon. 14-02.

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr
Schmida znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhost,
tečenje iz ušes, šumenje po ušesih in na-
gluhost, tudi ako je že zastarano. Stekle-
nica stane 4 K z navodilom o uporabi —
Dobiva se samo v lekarni pri «Črnem
orlu», Novi trg v Celovcu.

Ivan Jax in sin v Ljubljani

* * Dunajska cesta št. 17 * *

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. — Lastna
tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. — FILIALKA Sv. Petra cesta. — Telefon št. 273

V nobeni škodelici ne sme
manjkati pravi: **Franckov: kavini pridatek.**

On daje kavi slast, moč in lepo barvo.

Kakovost vsebuje: izdatnost in okusnost. Nizka cena.

Tovarna v Zagrebu. — — — Tovarna v Zagrebu.

Stara in dobro znana slovenska trgovina

Ferd. Dobaušek-Trst

ulica Giosuè Carducci II.

Velika zaloga narejenih oblek za moške in dečke.

Najkonvenijentnejši v Trstu.

Za novo spomladansko sezono v veliki izbiri vse zadnje novosti kakor:
Narejene obleke za moške, dečke in otroke, jopiče, površnike, srajce, jopice,
spodnje hlače i. t. d.

Bogata zaloga, Solidna postrežba, Nizke cene.

Sprejemajo se naročila oblek po meri. Redka prilika! Vsak kdor kupi blaga
najmanj za pet kron dobi gratis listek za udeležbo pri vzdigovanju srečk
za 1.040.000 Kron Eden milijon in štiridesettisoč kron.